

Cryotherapie

Cryotherapie betekent koude (cryo) therapie. Het is een methode om te bevriezen met vloeibare stikstof. De vloeibare stikstof wordt op de te behandelen huid gesprayed met een speciale fles.

Wat voor aandoeningen kunnen bijvoorbeeld behandeld worden?

- Ouderdomsvlekken (lentigo senilis)
- Wratten (verruca vulgaris, verruca seborrhoeica, condyloma acuminata)
- Mollusca contagiosa (waterwratten)
- Zonneschade (actinische keratose, ziekte van Bowen)
- Oppervlakkige basaalcelcarcinomen (oppervlakkige huidkanker)

Werkwijze van bevriezen met vloeibare stikstof

Bij de behandeling wordt vloeibare stikstof (-196°C) gesprayed. Hierdoor worden de huidcellen bevroren en barsten nadien. Bij de meeste aandoeningen wordt slechts één keer kort bevroren.

Bij huidkanker wordt tweemaal achter elkaar iets langer bevroren, met een korte tussenpauze om de huid te laten ontdooien.

Doet het pijn?

De behandeling kan een onprettig gevoel geven doordat de temperatuur van de huid daalt tijdens de behandeling. Alleen bij een oppervlakkig basaalcelcarcinoom wordt de te behandelen plek plaatselijk verdoofd, omdat de duur van bevriezen langer is en er daarom meer kans is op pijn. Middels een injectie wordt in dit geval verdovingsvloeistof ingespoten; U voelt eerst de prik en daarna een branderig gevoel. De plek is vrijwel meteen verdoofd. U voelt vanaf dan alleen nog dat de arts bezig is, zonder pijn.

Wat zijn de bijwerkingen?

Er ontstaat roodheid en er kan een blaar ontstaan. Als een blaar storend is kunt u de vloeistof eruit laten lopen totdat de blaar plat is. Bij een langere bevriezing kan een wond ontstaan. Als er een blaar of wond ontstaat kan deze met een pleister afgedekt worden tot de plek weer ingedroogd is. Met name bij mensen met een donkere huidskleur kan de huid na cryotherapie iets lichter van kleur worden (pigmentcellen zijn gevoelig voor bevriezing). Haarcellen zijn ook heel gevoelig voor koudebehandeling, daarom groeit mogelijk na bevriezen het haar ter plaatse niet meer terug (haarverlies op de plek). Na een lange vriestijd, bijvoorbeeld bij behandeling van huidkanker, kan een wit litteken ontstaan. Zelden ontstaat een bloeditstorting of zwelling.

Een andere complicatie is een infectie. Dit uit zich door pijn, zwelling, roodheid en pus. Meldt u zich bij uw arts als dit optreedt.

Nabehandeling

- Na langdurige bevriezing krijgt u een zalf mee met instructies voor gebruik.
- Als er een blaar of wond ontstaat, kunt u de behandelde plek wassen, maar zwemmen of langdurig weken wordt afgeraden.
- U dient de behandelde plek zoveel mogelijk te beschermen tegen de zon door een zonnebrandcrème met hoge beschermingsfactor. Blootstelling aan licht kan pigmentverschuivingen geven, waardoor donkere plekken kunnen ontstaan.
- Bij eventuele napijn mag u een pijnstiller nemen (bij voorkeur paracetamol).
- De genezing kan 1 tot 9 weken duren, afhankelijk van de duur van bevriezing, de grootte en de plaats van de behandelde plek.

Vragen

Als u nog vragen heeft, neem dan contact op met de polikliniek Dermatologie.

- T (020) 566 2530
- F (020) 566 9185
- E poli.dermatologie@amc.nl (voor niet-dringende zaken)
- Stuur een bericht via MyChart